

De bloesem en de slang

De weg van gele baksteen en het klaprozenveld

– John Algeo

Op hun reis over de weg van gele baksteen door het land van Oz naar de Smaragden Stad kwamen Dorothy en haar kameraden langs een klaprozenveld, waarvan de bedwelvende geur de reizigers van vlees en bloed, Dorothy, Toto en de Laffe Leeuw in een diepe trance bracht, waardoor hun verdere vooruitgang belemmerd werd. Alleen door de intelligentie van de Vogelverschriker en de toewijding van de Blikken Man vonden ze een manier om hogere machten in te roepen om hen uit het veld te krijgen en terug op de weg naar het hart van Oz.

John Algeo diende negen jaar als president van de Theosophical Society in America en was internationaal vice-president van de Theosophical Society. Hij is auteur van *Reïncarnatie in kaart gebracht* en is redacteur van *The Letters of H.P. Blavatsky 1861-1879*. Hij schrijft voor veel theosofische tijdschriften.

Het is heel waarschijnlijk dat Frank Baum, de theosofische auteur van *De Geweldige Tovenaar van Oz*, bekend was met het spirituele gidsje van mevrouw Blavatsky, *De Stem van de Stilte*, dat pas elf jaar eerder was uitgegeven dan zijn bekende kinderboek. Net als *De Tovenaar van Oz* beschrijft *De Stem van de Stilte* een queeste, waarin de pelgrim door drie hallen moet gaan – van Onwetendheid, Lering en Wijsheid. In de tweede hal vindt de pelgrimziel ‘de bloesems van het leven, maar onder elke bloem ligt een opgerolde slang.’ In een voetnoot bij die passage identificeert H.P. Blavatsky (HPB) de tweede hal als ‘het astraal gebied, de psychische wereld van bovenzinnelijke waarneming en van bedrieglijke gezichten... Geen in die regionen geplukte bloem is ooit op aarde gebracht zonder haar slang om de steel gekronkeld. Het is de wereld van de Grote Begoocheling’ (p.36).

De Stem van de Stilte werd geschreven ‘voor hen, aan wie de gevaren van de lagere *Iddhi* (psychische vermogens) vreemd zijn’. Die vermogens

worden gesymboliseerd door de bloem met een slang om de steel gekronkeld of door een veld klaprozen, waarvan de geur ons denkvermogen overweldigt en ons in een narcotische roes dompelt. Het gevaar van de lagere *iddhi* is dat hun aantrekkelijkheid ons kan weglukken van onze pelgrimstocht en ons kan doen bezighouden met spiritueel irrelevante verschijnselen en met afleidingen die ons ego bevredigen.

Het gevaar van de lagere *iddhi* is dat hun aantrekkelijkheid ons kan weglukken van onze pelgrimstocht.

Vanaf aloude tijden tot in onze eigen tijd zijn wij gewaarschuwd tegen de lagere *iddhi* of psychische vermogens. De 5^e eeuwse neoplatonistische filosoof Proklos zei over deze lagere vermogens, ‘de goden vermanen ons geen blik op hen te werpen voordat wij omringd zijn door de [hogere] vermogens die tot geboorte gebracht zijn door de mysterieriten.’ Ook de Chaldeeuse orakels adviseren iets dergelijks: ‘Gij moet ze niet aanschouwen voordat het lichaam vervolmaakt is; want zij fascineren altijd al de ziel van de mensen en trekken ze weg van de mysteries.’ G.R.S. Mead, een theosofische autoriteit op het gebied van deze aloude schrijvers, voegt hieraan toe: ‘Van de lagere visioenen dient men zich af te wenden opdat de hogere theofanieën, of manifestaties van de goden, gezien kunnen worden.’ (Chaldeeuse Orakels 2:66).

Dichter bij onze eigen tijd waarschuwen de instructies die gegeven werden aan de 14-jarige Krishnamurti en uitgegeven als *Aan de Voeten van de Meester* ook voor dit gevaar: *Begeer geen*

psychische vermogens; deze zullen komen zodra... het goed voor u zal zijn ze te bezitten. Ze te forceren brengt vaak moeilijkheden met zich; dikwijls wordt wie ze bezit, misleid door bedrieglijke natuurgeesten, of hij wordt hoogmoedig en meent dat hij geen vergissingen kan begaan, en in ieder geval zou de tijd en de krachtsinspanning, nodig om ze te verkrijgen, gebruikt kunnen worden om voor anderen te werken. Deze vermogens zullen in de loop der evolutie komen... Tot op dat ogenblik is het beter, dat ge ze niet hebt. (p.29-30).

Het derde doeleinde van de Theosofische Vereniging is ‘het onderzoeken van de onverklaarde wetten in de natuur en van de vermogens die in de mens latent aanwezig zijn.’ Sommige mensen zien die latente vermogens als uitsluitend of hoofdzakelijk de ‘lagere *iddhi*’, die helderziendheid, voor kennis, telepathie en dergelijke omvatten. Die dingen zijn inderdaad vormen van latente vermogens, maar het onpartijdig onderzoeken ervan, in een wetenschappelijke geest, is niet hetzelfde als te trachten ze in onszelf te ontwikkelen. Het proberen zulke latente vermogens in onszelf of in iemand anders te activeren kan zelfs storend werken bij een behoorlijk – dat wil zeggen competent, betrouwbaar en onpartijdig – onderzoek daarnaar.

Bovendien zijn er andere, hogere soorten *iddhi*, die spirituele krachten zijn – zoals inzicht, wijsheid, mededogen, harmonie enzovoort – die de meest rigoureuze zelfontwikkeling vereisen om ze van latente aanwezigheid tot activiteit te brengen. De lagere *iddhi* zijn reëel en normaal (zij het niet in ons stadium van evolutie), maar ze zijn ook gevaarlijk. Alles wat bestaat is goed en heilig als het juist gebruikt wordt op de juiste tijd. Zoals Prediker

zegt: *Er is voor alles een tijd, en voor alles een doel onder de hemelen.* Er komt een tijd voor het ontwikkelen van de lagere *iddhi*, maar dit is de tijd voor het cultiveren van Wijsheid en Liefde, Creativiteit en Vrede. Dat zijn onverklaarde wetten van de natuur en latente vermogens die onze onderzoeken waard zijn, hier en nu.

Het onderzoeken van onverklaarde natuurwetten en latente menselijke vermogens is een doelstelling geweest, zij het niet de belangrijkste, van de Theosofische Vereniging vanaf de vroegste tijd. Het initiatief om de Society te stichten kwam door een lezing van een ingenieur-architect, George H. Felt, op één van de soirées van mevrouw Blavatsky over ‘De verloren Canon van proportie van de Egyptenaren’. Zijn voordracht ging over de geometrische symboliek op de muur van een Egyptische tempel, maar Felt beweerde ook ontdekt te hebben hoe Egyptische priesters geesten van de elementen aanriepen en bevelen gaven. Die bewering, en de belofte van Felt om dat te demonstreren, wekte de belangstelling van anderen op die bijeenkomst en leidde tot een voorstel om een vereniging te stichten met als doel zulke zaken te onderzoeken, als ook meer in het algemeen het onderzoeken van wetenschap en religie.

Ofschoon het initiatief voor het stichten van de Society werd ingegeven door belangstelling voor verschijnselen, waren de doelstellingen, zoals uiteengezet in de statuten van 1875, algemener: *kennis van de wetten die het universum besturen te verzamelen en te verspreiden.* Tegen 1878 waren die doelstellingen verder gediversifieerd tot het omvatten van andere doelen, zoals *het studeren met als doel de latente vermogens in de mensheid te ontwikke-*

len’ en eindigde met ‘uiteindelijk en voornamelijk hulp bij het instellen van een broederschap der mensheid... van ieder ras. Sinds die tijd was het duidelijk dat broederschap de centrale en voornaamste doelstelling van de Society was. Tegen 1886 was de nadruk op verschijnselen afgenomen, door onderzoek daarnaar te beperken van alle leden van de Society tot slechts enkelen: *De derde doelstelling, waarmee een deel van de leden van de Society zich bezig houdt, is het onderzoeken van onverklaarde natuurwetten en de psychische vermogens van de mens.* Tegen 1888 werd de derde doelstelling geassocieerd met een *bepaald besloten afdeling van de Society onder leiding van de Corresponderend Secretaris [HPB].* Rond 1896 kreeg de derde doelstelling de vorm die zij nu nog heeft in de wereldwijde Society: *het onderzoeken van de onverklaarde wetten in de natuur en van de vermogens die in de mens latent aanwezig zijn,* met weglating van de term ‘psychisch’.

Er komt een tijd voor het ontwikkelen van de lagere *iddhi*, maar dit is de tijd voor het cultiveren van Wijsheid en Liefde, Creativiteit en Vrede.

De innerlijke stichters van de Society waren op dit punt altijd duidelijk. In één van zijn vroegste brieven aan A.P. Sinnett (no. 5) schreef de leraar, bekend als KH: *De term “Universele Broederschap” is geen holle frase. De massa van de mensheid heeft een opperste claim op ons... Het is de enige vaste fundering voor universele moraliteit... en het is de aspiratie van de ware adept.* Later schreef hij (brief no.12) *De Leiders*

willen dat er een "Broederschap der Mensheid", een echte universele broederschap wordt opgestart; een instituut dat zichzelf bekend maakt over de gehele wereld en dat de aandacht trekt van de hoogst (ontwikkelde) mensen. Met nadruk wilden zij geen 'School voor toevanarij' (brief no.11) en in het algemeen verwierpen zij het belang en de waarde van alle psychische verschijnselen.

Waarom, vraagt men wel eens, werd dan de aandacht van de Society verschoven van een focus op het paranormale naar een focus op broederschap en cultureel begrip? Dat is echter een onjuiste formulering. Met het oog op KH's vroege en sterke nadruk op broederschap en intercultureel begrip als de doelstellingen van de Society, doen we er beter aan te vragen waarom er bij de stichting van de Society, überhaupt nadruk gelegd werd op verschijnselen. Het antwoord op die vraag is tamelijk duidelijk.

Het onderzoek naar onverklaarde wetten en latente menselijke vermogens heeft dus altijd deel uitgemaakt van de roeping van de Society, al was het niet de basale reden voor de oprichting ervan.

De innerlijke stichters wilden dat er een vereniging gevormd werd voor de doelen die KH uiteenzette in zijn brief aan A.P. Sinnett. KH en zijn collega's waren echter niet degenen die de Society formeerden; gewone mensen, die hun eigen prioriteiten hadden, waren de eerste leden, en zij kwamen bijeen om hun persoonlijke belangen te bevredigen. De laat negentiende eeuw was een tijd van intens conflict tussen

religie en wetenschap. In 1873, slechts twee jaar voor de oprichting van de Society, had een hoogleraar aan de universiteit van New York, John William Draper, het boek *History of the Conflict between Religion and Science* (De geschiedenis van het conflict tussen religie en wetenschap) uitgegeven. Dit boek wordt heden ten dage nog steeds gelezen.

Negentiende-eeuwse wetenschap was materialistisch op een agressieve manier, in tegenstelling tot een intellectueel nietig gemaakt christendom dat weigerde feiten over de geschiedenis en de natuur van de wereld te accepteren. Aldus bood dit conflict mensen in de westerse wereld de keus tussen goddeloos materialisme en vrome onwetendheid. Als gevolg daarvan keken vele mensen uit naar iets anders, een derde manier die spirituele en niet-materiële waarden zou bevestigen en toch redelijk zou zijn en wetenschappelijk gefundeerd. HPB dacht na over dat verlangen in een brief die zij schreef aan haar zuster Vera omstreeks de tijd dat de Theosophical Society werd opgericht (*Letters of H.P. Blavatsky*, p.20): *De mensheid heeft haar geloof verloren en haar hogere idealen; materialisme en pseudo-wetenschap hebben ze om zeep geholpen. De kinderen van deze eeuw hebben geen geloof meer; zij verlangen bewijzen, bewijzen op wetenschappelijke grondslag – en die krijgen ze. Theosofie, de bron van alle menselijke religies, zal hen die geven.*

Ten tijde van de stichting van de Society waren spiritualisme en belangstelling voor psychische zaken de uitdrukking van de zoektocht die veel mensen begonnen naar een logische verklaring van de wereld in niet-materiële termen. Zo'n verklaring – van zowel het normale als het ogenschijn-

lijk paranormale – zou de theosofie volgens HPB verschaffen. Als gevolg daarvan trok de Society mensen aan die verlangden naar zo'n verklaring en ook mensen die belangstelling hadden voor het uit de eerste hand waarnemen van verschijnselen die de wetenschap niet kon verklaren en die de conventionele religie bedreigend vond. Aldus betrok de Society bij haar doelstellingen het onderzoek naar zulke zaken, en HPB vertoonde een aantal frappante verschijnselen om de mogelijkheid van dingen in de hemel en op aarde te demonstreren, waarvan men in de filosofie of in de wetenschap nooit gedroomd had.

***

Het onderzoek naar onverklaarde wetten en latente menselijke vermogens heeft dus altijd deel uitgemaakt van de roeping van de Society, al was het niet de basale reden voor de oprichting ervan. Zulk onderzoek is meer een manier om bepaalde waarheden te demonstreren dan een uiteindelijk doel voor het bestaan van de Society. Een aantal prominente leden van de Society hebben echter wel een paar machten die latent zijn in ons allemaal geactiveerd, vooral die van helderziendheid, wat het vermogen behelst bepaalde aspecten van de realiteit te zien die onzichtbaar zijn voor de meeste mensen.

De realiteit omvat meer dan wie dan ook van ons kan overzien. Er bestaan kleuren buiten het bereik van het licht dat zichtbaar is voor onze ogen – infrarood en ultraviolet. Er zijn geluiden die vallen buiten het bereik dat onze oren kunnen horen – het diepe rommelen dat vooraf gaat aan een aardbeving, wat dieren wel horen en wat hen doet vluchten, of hoge fluittonen

die honden kunnen horen en waarop ze reageren. Precies zo zijn er smaken, geuren en gewaarwordingen die onze zintuigen niet kunnen opvangen. Bovendien zijn er potentiële stimuli die onze zintuigen al helemaal niet kunnen waarnemen: röntgenstralen, radiogolven, betagolven enzovoort. Wij hebben machines uitgevonden die gevoelig zijn voor zulke stimuli en die ze kunnen vertalen in signalen die wij wel kunnen opvangen, maar wij ervaren die stimuli niet rechtstreeks. Zo geloven veel theosofen ook in het bestaan van suprafysieke stimuli waarop fysieke machines niet kunnen reageren, maar die een paar mensen kunnen ontdekken door middel van de eigenschap die wij helderziendheid noemen.

Betrekkelijk betrouwbare helderziendheid is een zeldzaam verschijnsel en volledig betrouwbare helderziendheid bestaat niet.

Betrekkelijk betrouwbare helderziendheid is een zeldzaam verschijnsel en volledig betrouwbare helderziendheid bestaat niet. De Society heeft nooit veel (leden) gehad die dit talent bezaten of deze eigenschap ontwikkelden. HPB had het, zoals zij zelf beschrijft in een aantal brieven aan haar verwanten. Zij had ook het vermogen voorwerpen te materialiseren en een verscheidenheid aan andere verschijnselen teweeg te brengen. Maar zij kwam in moeilijkheden door dat vermogen te gebruiken om de nieuwsgierigheid van mensen te bevredigen. Haar motieven waren juist – het aantrekkelijk maken van de filosofische waarheden achter de verschijn-

selen, maar de meeste mensen die ze zagen wilden alleen maar meer wonderen zien en geen filosofie.

Ook C.W. Leadbeater was helderziend, zoals misschien het duidelijkst wordt aangetoond door zijn erkenning dat een jonge puber – vies en onverzorgd, van wie zijn onderwijzer geoordeeld had dat hij achterlijk was – bestemd was om een groot leraar en spreker te worden: J. Krishnamurti. Toch beging ook Leadbeater vergissingen, bijvoorbeeld bij zijn helderziende observaties van het verleden, waarop zijn secretaris C. Jinarajadasa hem attendeerde.

In de ijlere dimensies moet wat de waarnemer ervaart wel beïnvloed worden door de eigen achtergrond, verwachtingen en aannames van de waarnemer, precies zoals in de fysieke wereld, maar in een veel sterkere mate in die ijlere werelden.

Dora Kunz, een presidente van de Amerikaanse afdeling, was helderziend, vooral op bepaalde manieren. Zij had een merkwaardig vermogen om naar iemands gezondheidsaura te kijken en fysieke ziektes te onderkennen uit abnormaliteiten in die aura, wat bevestigd werd door medisch onderzoek. Uit dat vermogen ontwikkelde zij een aanvullende diagnostische en genezende techniek genaamd Therapeutic Touch (therapeutische aanraking), die nu veelvuldig door verpleegkundigen gebruikt wordt. Velen kunnen persoonlijk getuigen van de effectiviteit hiervan. Maar zij nam ook an-

dersoortige beslissingen, op ontoereikende gronden, ondanks haar talenten.

Geoffrey Hodson had helderziende vermogens; hij beschreef vooral zijn waarnemingen van engelachtige of *deva* gestalten, alsook de vormen die door muziek geproduceerd werden op de innerlijke dimensies van de realiteit. Hodson werd ook eens getoetst op zijn vermogen om waarnemingen te doen van twee alternatieve elektronenpaden die willekeurig werden afgevuurd langs elk van de twee paden. Niet alleen was zijn waarneming van de paden die door de elektronen gevolgd werden juist, op een niveau dat hoger was dan puur toeval, maar hij kon ook zeggen wanneer de machine die de elektronen uitzond het niet deed en geen elektronen produceerde, ook al was degene die de machine bediende daar op dat moment niet van op de hoogte. Toch was hij niet altijd betrouwbaar en werd hij misleid door de frauduleuze Cottingsley elfenfoto's, net als Sir Arthur Conan Doyle.

Geen enkel helderziend vermogen is altijd accuraat en betrouwbaar, zelfs niet dat van echte helderzienden. Waarom zou dat zo zijn? Het is een duidelijk feit dat verscheidene mensen die dezelfde gebeurtenis zien, op verschillende manieren waarnemen. De gezworen getuigenverklaringen voor het hof door ooggetuigen zijn soms strijdig met elkaar: een demonstratie van de onbetrouwbaarheid van onze fysieke observaties wordt soms gegeven in psychologiecottes. De docent zorgt ervoor dat de les onderbroken wordt door iemand die de collegezaal binnenkomt, iets volkomen bizars doet en dan direct weer naar buiten gaat. Vervolgens vraagt de docent de leerlingen een verslag te schrijven van wat zij zojuist gezien hebben: hoe zag de

persoon eruit, wat werd er gedaan, wat was het schijnbare doel van de handeling? De resulterende verslagen variëren in belangrijke mate over de meest basale informatie: mensen zien dezelfde gebeurtenis niet op dezelfde manier.

Als onze fysieke waarnemingen al onbetrouwbaar zijn, daar ze beïnvloed worden door vele factoren, inclusief onze verwachtingen, hoeveel te meer zal dat het geval zijn bij waarnemingen in superfysieke dimensies? Natuurkundigen melden ons nu dat de handeling van observeren het waargenomene verandert. Dit is een effect dat wij nauwelijks merken op het niveau waarop we leven, maar dat merkbaar is in de sub-atomaire wereld. In de ijelere dimensies van de realiteit – zoals de emotionele en de mentale – zijn de waarnemer en het waargenomene één, op een manier die veel meer waard is dan in de fysieke dimensie. Bijgevolg moet, in die ijelere dimensies, wat de waarnemer ervaart wel beïnvloed worden door de eigen achtergrond, verwachtingen en aannames van de waarnemer, precies zoals in de fysieke wereld, maar in een veel sterkere mate in die ijelere werelden. Bovendien, als vaardige en geroutineerde helderzienden fouten kunnen maken, wat dan te denken van minder vaardige en amateuristische helderzienden?

Het is ook opmerkelijk dat de beroemde helderzienden weinig zeiden over hoe zij hun eigen talenten op dit gebied geleidelijk ontwikkelden of over het proces waardoor zij ze eerder gebruiken. Er is waarschijnlijk een goede reden voor hun terughoudendheid. Wat geschikt is voor de ene, die op velerlei manieren uitzonderlijk is, is misschien niet aan te raden voor de rest van ons. Mensen op ons niveau

van evolutie zouden geen psychische ontwikkelingen moeten forceren. Er zijn ongetwijfeld redenen waarom een paar mensen die vermogens van nature bezaten of die konden ontwikkelen, maar het is voor de meeste mensen niet aan te raden lichtvaardig met psychische zaken om te gaan. Ons wordt verteld (*Mahatma Brieven* 491) dat HPB gescheiden moest worden van een bepaald aspect van haar karakter (wat dat ook moge betekenen) om geleidelijk haar latente vermogens op dat gebied te ontwikkelen. C.W. Leadbeater kreeg specifieke instructies, zegt hij, van zijn Meester, duidelijk voor specifieke doeleinden. Het schijnt dat Dora Kunz geboren werd met psychische vermogens hetgeen op zich niet ongebruikelijk is, daar veel jonge kinderen hiervan enige sporen vertonen, ofschoon dit gewoonlijk geleidelijk verdwijnt. De vermogens van Geoffrey Hodson, net als die van Leadbeater, schijnen ook ontwikkeld te zijn door speciaal onderricht.

Natuurlijk zijn er veel mensen die zeggen dat ze op de één of andere manier helderziend zijn, maar slechts weinigen, als ze er al zijn, hebben de resultaten gedemonstreerd zoals de vier die hierboven genoemd zijn. Sommige zelfuitgeroepen helderzienden zijn oplichters: zo simpel ligt het. Sommigen zijn misschien zelf wel misleid. Sommigen hebben ongetwijfeld een zeker helderziend vermogen dat niet goed ontwikkeld of onder controle is. Het inschatten van helderziendheid is geen gemakkelijke zaak. Het grote probleem is dat van de constante herhaalbaarheid. Helderzienden worden beïnvloed door hun omgeving, dus het is moeilijk betrouwbare wetenschappelijke toetsen op hen toe te passen – waarschijnlijk onmogelijk in de strikte

zin. Men kan niet vertrouwen op wat niet op een betrouwbare manier getoetst kan worden.

* * *

Sommige geleerde wetenschappers hebben getracht buitengewone waarnemingen en andere psychische vermogens te onderzoeken. Twee mensen die op dit gebied het meest rigoureuze werk gedaan hebben zijn Ian Stevenson, die herinneringen aan voorbije incarnaties onderzocht heeft, en Rupert Sheldrake, die cognitie buiten de beperkingen van bekende fysieke kanalen heeft onderzocht. Maar helaas neigt de wetenschappelijke gemeenschap er als geheel toe hun werk te negeren, zonder twijfel omdat hun bevindingen in strijd zijn met het dominante paradigma van wetenschappelijk denken.

De latente vermogens in ons zijn niet beperkt tot helderziendheid en andere psychische vermogens.

De derde doelstelling, voor zover deze betrekking heeft op zaken als helderziendheid, was nooit bedoeld voor alle leden van de Society. Maar de latente vermogens in ons zijn niet beperkt tot helderziendheid en andere psychische vermogens.

Meditatie, wat de Society ons leert en wat vele leden beoefenen, boort andersoortige latente vermogens aan. Wij hebben inderdaad latente spirituele vermogens waarvan de ontwikkeling en toepassing meer kan doen om het leven van het individu en van de maatschappij te verbeteren dan welke psychische expansie dan ook.

Het is geen angst die ons ervan weerhoudt het paranormale op een eensgezinde en wetenschappelijke manier te onderzoeken. Het is een oordeel over wat mogelijk is, aan te raden en winstgevend op manieren die er toe doen. Het juiste onderzoek van psychische vermogens vereist de opleiding, ervaring en toewijding van wetenschappers zoals Ian Stevenson en Rupert Sheldrake. De rest van ons kan zulke zaken echter op een anekdotische manier onderzoeken. Wij kunnen verslagen verzamelen van gebeurtenissen die niet gemakkelijk verklaard kunnen worden door een materialistische kijk op de wereld, en wij kunnen ze bekijken in het licht van de theosofische traditie. De intense en doelgerichte onderzoeken van zulke verslagen vraagt om iemand met de juiste opleiding en de vastbeslotenheid om die toe te passen (zoals Stevenson en Sheldrake) en zulke mensen kunnen niet zomaar gematerialiseerd worden. Zij zijn een zeldzame soort. Wat wij allemaal kunnen doen is ons bewust te zijn van mogelijkheden die het normale op ons niveau overstijgen en deze op te schrijven voor hen die de speciale bekwaamheden bezitten die nodig zijn voor hun rigoureuze onderzoek.

Een ander soort onderzoek van onverklaarde wetten en latente vermogens vereist echter geen andere competentie dan die wij allemaal in onszelf kunnen ontwikkelen. Dat is namelijk een bewustzijn van wie wij zijn, waar wij zijn en waarom wij hier zijn. De techniek voor zulk onderzoek is ook geen mysterie. Zij bestaat uit studie, meditatie en dienstverlening. Studie over wat de grote wijzen uit het verleden dachten en over hoe onze tijdgenoten reageerden op die wijze denkbeelden zal ons helpen aan een

kaart of een blauwdruk voor onze eigen zelfontwikkeling. Mediteren over de grote waarheden uit het verleden en over onze eigen innerlijke realiteit zal ons deze studie eigen maken en ons niet alleen intellectueel goed geïnformeerd, maar ook innerlijk wijs maken. Dienstverlening is het onvermijdelijke resultaat van innerlijke wijsheid: zij die wijs zijn, manifesteren hun wijsheid door andere wezens behulpzaam te zijn. Paradoxaal genoeg is het dienen van anderen de enige manier tot een volledige realisatie van wat wij bestudeerd en waarover we gemediteerd hebben.

De belangrijkste van alle onverklaarde wetten is die welke verband legt tussen ons en alle andere levende wezens. De grootste van alle latente vermogens is het vermogen om de wet van onderlinge relaties in het dagelijks leven toe te passen. Dat vermogen is wijsheid, mededogen, vrede en spirituele kracht. Dat is waar de derde doelstelling eigenlijk over gaat.

Verwijzingen

Baum, L.Frank, *The Wonderful Wizard of Oz*. Chicago:G.M. Hill Co.,1900
Blavatsky, H.P., *The Letters of H.P. Blavatsky*. Deel I. Ed.John Algeo.

Wheaton, IL: Theosophical Publishing House, 2003
Idem, *The Voice of the Silence*. 1889. Adyar Centenary Edition. Adyar, Chennai, India: Theosophical Publishing House, 1982.
Doyle, Arthur Conan, *Fairies Photographed*. New York: George H. Doran, 1921.
Draper, John William. *History of the Conflict between Religion and Science*. New York: Appleton, 1873.
Krishnamurti, J. (Alcyone). *At the Feet of the Master*, 1910. Herdruk Wheaton, IL: T.P.H. 2001
The Mahatma Letters to A.P. Sinnett from the Mahatmas M & K.H. in Chronological Sequence. Ed.Vicente Hao Chin. Adyar, Chennai, India: T.P.H, 1998.
Sheldrake, Rupert. *A New Science of Life: The Hypothesis of Morphic Resonance*. Rochester, VT:Park Street Press, 1995
Idem, *The Sense of Being Stared At: And Other Aspects of the Extended Mind*. New York: Crown, 2003
Stevenson, Ian. *Children Who Remember Previous Lives: A Question of Reincarnation*. Rev.ed.Jefferson, NC:McFarland, 2001
Idem, *European Cases of the Reincarnation Type*. Jefferson, NC: McFarland, 2003.

Uit: *The Quest*, maart-april 2004
Vertaling: A.M.I.

Theosofie is de Goddelijke natuur, zichtbaar en onzichtbaar, en haar Vereniging de menselijke natuur, die tracht naar haar Goddelijke Vader op te stijgen.

Uit: Diamanten van H.P. Blavatsky

De stichters van de Theosophical Society, kolonel H.S.Olcott en mevrouw H.P. Blavatsky, kozen Adyar in 1882 als internationaal hoofdkwartier van de Society, nadat zij in verscheidene delen van India op zoek waren gegaan naar een geschikte plaats ervoor. De schoonheid van de rivier, de oceaan en de bomen en de rust die er heerst op Adyar maken het tot een ideaal centrum voor spiritueel leven. Bovendien biedt het voorzieningen voor het administratieve werk.

Sinds 1882 hebben talloze mensen profijt gehad van het leven en de activiteiten op Adyar. Zij zijn er gekomen om te wandelen, lezingen te horen, te studeren, mee te doen aan discussies en om zich naar binnen te richten. Mensen van alle naties nemen deel aan de cursussen en conventies die er ieder jaar plaatsvinden. Geleerden en studenten reizen erheen om een tijdje door te brengen te midden van de kostbare schatten van de Adyar bibliotheek. Boeken en andere literatuur worden van hieruit over de hele wereld verzonden om gebruikt en vertaald te worden. Er is een constante internationale uitwisseling geweest door Adyar en een constante sfeer op Adyar om het 'dagelijks overwinnen van het zelf' te leren en de betekenis van het leven van de mens.

Radha Burnier

Uit: The Theosophist, april en mei 1983